

و اساس صلح تحمیلی دموکراسی‌های لیبرال بود. اما در عوض، معماری امنیتی پان اروپایی را از هم پاشید و اروپا را در مسیر گ‌قرار داد، بدون اینکه امکان اصلاح مسیر وجود داشته باشد. اوکراین به‌عنوان یک کشور دویاره در قاره اروپای دویاره، در دهه گذشته مهره‌ای حیاتی در رقابت قدرت‌های بزرگ بین ناتو و روسیه بوده است. جنگ در اوکراین نشانه‌ای از فروپاشی ام جهانی است. این جنگ ناکارآمدی هژمونی لیبرال را از نظر قدرت و مشروعیت آشکار کرد و به جای تضمین صلح، که منبع بروعیت غرب است، باعث جنگ نیابتی غرب علیه روسیه شده است. جولین اسمیت، رئیس و هم‌بنیانگذار موسسه Clarion Strateg و همچنین از سال ۲۰۲۱ تا ۲۰۲۳ نماینده دائم آمریکا در ناتو و از سال ۲۰۱۲ تا ۲۰۱۳ معاون مشاور امنیت ملی آمریکا مان جو بایدن در سمت معاون ریاست جمهوری آمریکا بود. لیندزی فورد، مقام ارشد در موسسه Observer Research Foundation Amer و از سال ۲۰۲۴ تا ۲۰۲۵ مدیر ارشد برای جنوب آسیا در شورای امنیت ملی آمریکا بود. اسمیت و فورد در له فارن افرز از تحولات اخیر در دینامیک‌های قدرت جهانی نوشته‌اند و از همکاری چین، روسیه، کره شمالی و ایران گفته‌اند که کاری‌های فزاینده‌ای در منطقه دارند اما از سوی دیگر متحدان آمریکا در شرق آسیا و اروپا روابط با یکدیگر را تقویت کرده‌اند اما با م تمایل آمریکا برای حمایت از همسویی فرامنطقه‌ای روبه‌رو شده‌اند. خلاصه‌ای از این گزارش را در ادامه می‌خوانید.

▼ در سر مضاعف

چین و روسیه طوری با یکدیگر همکاری می‌کنند که آمریکا برای آن آماده نیست. این دو کشور از روابط با یکدیگر و همکاری محترم‌مانه با کره شمالی و ایران بهره‌برداری می‌کنند. در آسیا و اروپا، پکن و مسکو از عملیات‌های «منطقه خاکستری» استفاده می‌کنند تا زورگویی کنند، ارتش‌های یکدیگر را تضعیف کنند و اتحاد و ظرفیت گروه‌های دموکراتیک مانند اتحادیه اروپا، جی-۷ و ناتو را زیر سوال ببرند. به‌عنوان مثال، چین و روسیه تلاش کردند تا با مانورهای گشت‌های هوایی بر فراز سواحل شان، ژاپن را بترسانند. مقامات اروپایی درباره کشتی‌های وابسته به چین و روسیه برای خراب‌کاری در کابل‌های ارتباطی زیردریایی در دریای بالتیک تحقیقات کرده‌اند. بر اساس اندیشکده مرکز سیاستگذاری اروپا، کمپین‌های آنلاین برای انتشار اطلاعات نادرست حالا «به‌طور فزاینده‌ای هم در تاکتیک‌ها و هم در اهداف همگرا شده‌اند.» به‌عنوان مثال، رسانه‌های دولتی چینی و روسی روایت‌های یکدیگر را تقویت کرده‌اند؛ به‌ویژه در مقصر دانستن ناتو برای جنگ در اوکراین و گسترش تئوری‌های توطئه درباره همه‌گیری بیماری کووید-۱۹. چین و روسیه همچنین قابلیت‌های خود را به‌نوعی یکپارچه کرده‌اند که می‌توانند جنگ‌های آینده را شکل دهند. سال‌ها بمباران اوکراین از سوی ولادیمیر پوتین، رئیس‌جمهور روسیه بدون دسترسی به تسلیحات، فناوری و نظامیان چینی، ایرانی و کره شمالی امکان‌پذیر نبود. مقامات آمریکا اعلام کرده‌اند که مسکو با ارسال پنهانی فناوری‌های ماهواره‌ای، موشکی و زیردریایی که قبلاً تمایلی نداشت، بدهی خود را به پکن و پیونگ‌یانگ بازپرداخت می‌کند. ارزیابی تهدید اخیر

جامعه اطلاعاتی آمریکا هشدار می‌دهد که این همسویی بزرگتر از متخاصمان، احتمال تنش یا درگیری آمریکا با هر کدام از این کشورهای متخاصم با کشوری دیگر را افزایش می‌دهد. در سال ۲۰۲۴، یک کمیسیون دوحزبی کنگره از مقامات ارشد غیرنظامی و نظامی به‌طور مشابه نتیجه‌گیری کرد که آمریکا «باید تصور کند که اگر وارد درگیری مستقیم با مشارکت روسیه، چین، ایران یا کره شمالی شود، آن کشور از کمک‌های اقتصادی و نظامی کشورهای دیگر بهره می‌برد.» چین و روسیه قابلیت‌های خود را برای حفظ درگیری‌های منطقه‌ای برای مدتی طولانی‌تر افزایش داده‌اند. آمریکا و متحدانش برای مدیریت چنین چالشی آماده نخواهند بود؛ مگر آنکه آنها هم از نظر نظامی مشارکت کنند. دوستان واشنگتن هم‌اکنون این کار را انجام داده‌اند. مثل روسیه که روی کمک‌های چین و کره شمالی برای ادامه حملات خود در اوکراین حساب کرده است، ناتو توانسته کمک‌های خود برای دفاع اوکراین از خود را حفظ کند. چون استرالیا، ژاپن و کره جنوبی در سکوت ذخایر گلوله‌های ۱۵۵ میلیمتری و موشک‌های پاتریوت آمریکا را پر کرده‌اند. به‌طور مشابه، اعزام اروپایی‌ها به میدان ایندوپاسیفیک با اینکه محدود است اما به حفظ حضور متحدان در اطراف دریای چین جنوبی و در تنگه تایوان کمک کرده است؛ به‌ویژه وقتی که کشتی‌های آمریکایی دوباره به خاورمیانه و مناطق دیگر اعزام شده‌اند.

ممکن است این ابتکارها شروع خوبی باشد اما آمریکا و متحدانش برای مقابله با چین و روسیه باید بیشتر تلاش کنند. پتانسیل چین یا روسیه برای کمک به یکدیگر خطر درگیری در چند میدان را افزایش می‌دهد. در ماه ژوئیه، مارک روته، دبیرکل ناتو هشدار داد که در صورت بحران بر

سر تایوان، چین می‌تواند از روسیه بخواهد تا «با حمله به منطقه ناتو» واشنگتن و شرکایش را مشغول نگه دارد». مسکو همچنین می‌تواند از طریق ابزارهای غیرمستقیم مثل آغاز یک حمله سایبری علیه شبکه برق اروپا حواس کشورها را از کمک به تایوان پرت کند یا آنها را منصرف کند. ارتش‌های متحد و برنامه‌ریزهای دفاعی باید به‌طور جمعی به چشم‌انداز جنگ در چند میدان رسیدگی کنند. آمریکا و شرکایش می‌توانند با گسترش اطلاعات در لحظه بین پایتخت‌های خود، کاهش آسیب‌پذیری‌ها در زیرساخت‌های مهم، برنامه‌ریزی برای ایجاد شوک در بازار انرژی و یکپارچگی قابلیت‌های فضایی و سایبری آغاز کنند.

مرکز مطالعات استراتژیک و بین‌المللی در تحقیقات مانور جنگی نشان می‌دهد که در هشت روز اول جنگ آمریکا با چین بر سر تایوان، مهمات آمریکا تمام خواهد شد. آمریکا و شرکایش برای فقط غلبه بر قابلیت نظامی-صنعتی پکن باید منابع خود را با یکدیگر به اشتراک بگذارند. اگر روسیه برای چین مهمات بفرستد، نیاز متحدان آمریکا به استفاده از منابع جمعی خود بیشتر هم می‌شود.

▼ خروج از جت گروهی

متحدان آمریکا نیاز به همکاری نزدیکتر را درک کرده‌اند. شرکای آسیایی و اروپایی مدت‌هاست که به‌عنوان راهی برای مقابله با ایالات متحده به یکدیگر روی آورده‌اند. زمانی که واشنگتن غیرقابل اعتماد یا غیرقابل پیش‌بینی است، روابط میان آسیا و اروپا مستحکم‌تر می‌شود. عقب‌نشینی دولت اول ترامپ از تجارت آزاد شد تا اتحادیه اروپا توافق‌های تجاری جامعی را با ژاپن و ویتنام ببندد. در دولت دوم ترامپ، اتحادیه اروپا در مراحل نهایی توافق‌های تجاری جدید با هند و اندونزی است. در ماه ژوئیه اورسولا فن در لاین، رئیس کمیسیون اروپا که کنار پروبو سویان‌تو، رئیس‌جمهور اندونزی ایستاده بود، گفت: «وقتی عدم قطعیت اقتصادی با نوسانات ژئوپلیتیکی روبه‌رو می‌شود، شرکایی مثل ما باید به هم نزدیکتر شوند.»

به‌دلیل همکاری چین و روسیه و سیاست خارجی نامشخص و غیرقابل پیش‌بینی ایالات متحده، کشورهای اقیانوس آرام و اطلس در مقیاس بی‌سابقه‌ای با یکدیگر همسو شده‌اند. در سال ۲۰۲۳، ژاپن و انگلستان توافقی را امضا کردند که راه را برای آموزش و اعزام چرخشی نیروهای نظامی باز می‌کند. فرانسه و فیلیپین هم توافق مشابهی را بررسی می‌کنند. در همان سال، استرالیا به اولین کشور غیرعضو ناتو در مرکز هماهنگی جنبش اروپا، تبدیل شد؛ یک سازمان لجستیکی که به اعضایش اجازه می‌دهد تا کشتی‌ها و هواپیماهای نظامی برای حمل و نقل به اشتراک بگذارند. در نوامبر ۲۰۲۴، اتحادیه اروپا همکاری جدید امنیتی و دفاعی با ژاپن و هم با کره جنوبی امضا کرد. این اولین باری بود که بروکسل با شرکای آسیایی خود پیمان بسته است. واشنگتن هم می‌تواند به جای مقاومت یا رد این همکاری به شکل‌گیری آن کمک کند. رهبران اروپایی هم‌اکنون تمایل خود را به عضویت در توافق جامع و مترقی آسیا برای همکاری ترانس پاسیفیک نشان داده‌اند؛ اقدامی که می‌تواند واشنگتن را بیرون از بلوک تجاری نگه دارد که حدوداً ۳۰ درصد از تولید ناخالص جهانی را نمایندگی می‌کنند. یک بلوک یکپارچه‌تر از کشورهای دوست می‌تواند برای واشنگتن یک مزیت باشد. متحدان آمریکا برای تقسیم بار بین‌المللی پیش‌قدم شده‌اند. فرانسه، هندو اتحادیه اروپا برای تقویت نظارت دریایی در اقیانوس هند همکاری می‌کنند. آلمان به کشورهایی مانند فیلیپین که با تجاوز چینی‌ها در دریای چین جنوبی روبه‌رو شده‌اند، آموزش نیروهای دریایی را پیشنهاد کرده است. نظامیان استرالیایی سربازان تازه استخدام‌شده اوکراینی را در انگلستان آموزش می‌دهند. اما دیگر اشکال هماهنگی در میان متحدان می‌تواند برای آمریکا خطرناک باشد. ایتالیا، ژاپن و انگلستان به‌طور مشترک در حال طراحی یک جنگنده جدید هستند که در واقع بستری آزمایشی برای پروژه‌های آینده است. دهه‌هاست که قابلیت همکاری کشورهای متحد بر فناوری‌های آمریکایی متمرکز بوده است. اگر متحدان آسیایی و اروپایی خودکفا شوند چنین یکپارچگی‌ای دشوارتر خواهد بود و بدون تخصص آمریکایی‌ها، دارایی‌های کشورهای متحدان می‌تواند ویژگی رقابتی بودن خود را از دست بدهند. اگر ایالات متحده از گروه‌ها یا نهادهای جدیدی که توسط متحدانش شکل می‌گیرد، امتناع کند، شانس خود را برای وضع شرایط تجارت و امنیت بین‌المللی از دست می‌دهد. اتحادیه اروپا و اعضای توافق جامع و مترقی برای مشارکت ترانس‌پاسیفیک هم‌اکنون تمایل خود را برای همسو کردن قوانین تجارت دیجیتال در سراسر آسیا و اروپا بدون دخالت دادن آمریکا نشان داده‌اند. چنین شبکه‌هایی می‌توانند بعداً مقابل سیاست‌های آمریکا مستقیماً با یکدیگر همسو شوند یا مقاومت خود را مقابل اهداف چین و روسیه نرم‌تر کنند. کشورهای آسیایی و اروپایی می‌توانند فضای محیط‌های آسان‌تری برای سرمایه‌گذاری‌ها و فناوری‌های چینی ایجاد کنند، همکاری نوپای خود با تایوان را متوقف کنند یا حمایت خود را از اوکراین تعدیل کنند. آنها همچنین می‌توانند زیرساخت‌های مخابراتی چین مانند شبکه‌های ۶G و ۵G را به کار بگیرند که آنها را در برابر عملیات جاسوسی چینی‌ها آسیب‌پذیری می‌کند یا برای پکن اهرم فشار ایجادمی‌کند.

سیاستمداران

اوربان از پوتین حمایت می‌کند

ولودیمیر زلنسکی، رئیس‌جمهور اوکراین با بیان اینکه وتوی مجارستان درباره درخواست اوکراین برای عضویت در اتحادیه اروپا، «حمایت ویژه» از رئیس‌جمهوری روسیه است، از «ویکتور اوربان» نخست‌وزیر مجارستان خواست تا وتوی خود را لغو کند. زلنسکی در سخنرانی خود در اجلاس گسترش اتحادیه اروپا که از شبکه یورونیوز پخش می‌شد، ویکتور اوربان را به دلیل «حمایت ویژه» از ولادیمیر پوتین با جلوگیری از تلاش کی‌یف برای پیوستن به اتحادیه اروپا، به‌شدت مورد انتقاد قرار داد. رئیس‌جمهوری اوکراین در مصاحبه‌ای ویدئویی اظهار داشت: «فکر نمی‌کنم لازم باشد چیزی به اوربان پیشنهاد کنم.» وی افزود: «فکر می‌کنم ویکتور اوربان باید چیزی به اوکراین ارائه کند؛ کشوری که از سراسر اروپا در برابر روسیه دفاع می‌کند. حتی اکنون و در جریان این جنگ نیز ما هیچ حمایتی از او دریافت نکرده‌ایم.» زلنسکی همچنین گفت: «مانمی خواهیم ویکتور از روسیه حمایت کند، چراکه جلوگیری از پیوستن اوکراین به اتحادیه اروپا، حمایت بسیار ویژه ویکتور از پوتین است و به نظر من، این [اقدام] قطعاً خوب نیست. این نظر شخصی من است.»

ضرب الاجل آمریکا به حزب الله

شبکه سعودی «العربیه» گزارش داد: «تام باراک» فرستاده آمریکا مهلت «کوتاهی» به لبنان برای اقدام در زمینه خلع سلاح حزب‌الله داده است و اسرائیل خود را برای یک جنگ جدید علیه لبنان آماده می‌کند. در این گزارش آمده: «تنش‌ها در مرز جنوبی لبنان در میانه نگرانی‌های فزاینده از احتمال رویارویی جدید بین حزب‌الله و اسرائیل، بالا گرفته است.» این شبکه افزود: «رسانه‌های اسرائیلی فاش کردند که «بنیامین نتانیاهو» نخست‌وزیر اسرائیل در جلسات خصوصی با فرماندهان نظامی هشدارها و گزارش‌هایی جدی را مورد بحث قرار داده است که نشان می‌دهد حزب‌الله به روند بازسازی تسلیحاتی و زیرساختی خود در جنوب لبنان ادامه می‌دهد و موشک‌های کوتاه‌برد را از سوریه به لبنان قاچاق و ساختمان‌هایی را در جنوب لبنان بازسازی و روستاهای جنوب لبنان را با نیروهای محلی خود پر می‌کند. همچنین گزارش شده اسرائیل ارتش خود را برای یک دور نبرد چندروزه با حزب‌الله آماده می‌کند و تهدید به از سرگیری بمباران لبنان را افزایش داده است.»

تهدیدهای جدید علیه حماس

بنیامین نتانیاهو، نخست‌وزیر رژیم صهیونیستی گفت: «نیروهای مسلح حماس در تونل‌ها دور پیش رو دارند؛ باید تسلیم شوند یا زیر زمین بمانند.» وی تأکید کرد که حماس باید بر اساس توافق تمام اجساد أسرا را بازگرداند و توافق جدیدی در کار نخواهد بود. طبق گزارش کانال ۱۴ صهیونیستی، نتانیاهو با پیشنهاد رئیس ستاد ارتش این رژیم مبنی بر توافق برای خروج رزمندگان محاصره‌شده القسام از تونل‌ها در مقابل بازگرداندن جسد نظامی صهیونیست «هدار گلدن» مخالفت کرده است. از سوی دیگر، اسرائیل کاتس، وزیر جنگ رژیم صهیونیستی گفت: «ارتش اسرائیل در غزه تلاش می‌کند که تونل‌ها را از بین ببرد و تمام نیروهای حماس در منطقه زرد را نابود کند.» وی افزود: «هدف ما بازگرداندن تمام أسرا، خلع سلاح حماس و خالی کردن غزه از سلاح است.» جنبش حماس روز پنجشنبه ۱۷ مهر ۱۴۰۴ با صدور بیانیه‌ای به طور رسمی دستیابی به توافق پایان جنگ در نوار غزه و تبادل أسرا را اعلام کرد.